

Szili Tibor emlékére

(1947 – 2026)

Szili Tibor a szarvasi szakmunkásképzés majd a szakközépiskolai képzés fejlődése érdekében példaértékű munkát végzett. Mindig a műszaki pályák érdekelték, így az érettségi vizsga után autószerelő végzettséget szerzett. 1968–1971. között a szarvasi Vas- és Fémipari KTSZ autószerelő műhelyében, vállalati tanműhelyében gyakorlati oktatóként dolgozott már akkor is, amikor a Szakmunkásképző Iskola a békéscsabai iskolához tartozott. 1971-ben az iskola lehetőséget kapott 2 főállású dolgozó alkalmazására, Koszti Pál tagozatvezető mellett Tibi iskolai szakoktató állásba kerülhetett.

Szerette a fiatalokat, az oktatást, ezért 1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen Műszaki Szakoktató végzettséget szerzett. 1971–2008. között nyugdíjba vonulásáig egy munkahelye volt, a Székely Mihály Szakképző Iskola és Kollégium, bár a szerkezet és iskolanév folyamatosan változott. Szarvas Város összevont intézményében már csak egy évet dolgozott, az átszervezések folyamata helyett a nyugalmat választotta.

1988-tól, az iskola önállóvá válásától, mint műszaki igazgatóhelyettes/gyakorlati oktatásvezető nagy gondossággal, precizitással, irányította és ellenőrizte a szakképzést, ezen belül a gyakorlati képzéseket. Számtalan vállalati gyakorlati képzőhellyel majd vállalkozásokkal, kamarákkal napi kapcsolatban állt a szakoktatás terén. Műszaki terveivel, pályázatok készítésével, tevékeny részvételével a vállalati képzési helyek megszűnése után iskolai tanműhelyek kialakítását szorgalmazta, fémipari alapozó képzés, faipari, ruhaipari - tanműhelyek, tankönyha – tanterem, fodrász tanműhely, számtalan fiatal képzéshez juttatva. Közel 35 év alatt a szakképzésben számtalan átszervezést, szerkezetváltozást, tartalmi szabályozásmódosítást megélt, de számára a végcél mindig az volt, hogy a fiatalok jó szakemberekké váljanak. Sokat foglalkozott a szakmai oktatás jogszabályi háttérével, didaktikai kérdéseivel és módszertanával, az elmélet – gyakorlat összefüggéseivel, ezeket a szakoktatóktól is elvárta, továbbította a gyakorlólhelyek felé. Munkáját elhivatottság, szakma iránti elkötelezettség jellemezte. Tanítványaival szemben szigorú, de odafigyelő, segítőkész volt, személyes példamutatással is nevelt. Kollégái elismerték, felnéztek rá, nyugállományba vonulása után is sok évig emlegették precizitását, következetességét. A „Székely” létrejöttének első napjától az iskola fejlődését végig követhette és részese lehetett az önállóvá válásnak, majd a 2007-ben megtörtént teljes átszervezésnek.

Én is köszönetemet fejezem ki Tibinek, hisz kezdő igazgatóként mindig támogatott, tanácsokkal látott el, segítette irányító munkáját. Együtt szerveztük meg az első jótékonyági Alapítványi Bált, a Szilvanapon való iskolai bemutatkozást, vidéki rendezvényeken való részvételeket.

A Székely Mihály Szakképzésért Alapítvány munkájában is szívesen részt vett, támogatta a jótékonyági célok megvalósítását.

Sajnos már egyre kevesebben vagyunk, akik az önállóvá váló Szakmunkásképző Iskolában együtt dolgozhattunk vele.

Volt munkatársak, régi tanítványok, vezetőtársak búcsúzunk, emlékét megőrizzük.

Kohut Andrásné
címzetes igazgató